

مردم - دوره هفتم، سال دوم، شماره 287 یکشنبه 29 تیر ماه 1359

تقدیم به فروشندگان نامه «مردم»

پیک آی مردم نامه «مردم»

می دوم در هر خیابان
کوچه و پس کوچه های تنگ و سردرگم
بانگ برمی دارم از آغاز صبح پیش رس تا شام:
آی مردم! نامه «مردم»
می دواندم

زین پیاده رو به دیگر سوی میدان می کشاندم
می زنندم گاه
ناسزا و ناروا گویان
می خراشندم
جان به لب ها می رسانندم.

ریشخندی این
نیشخندی آن.

لیک من پیک شما خدمتگزاران
مژده بخش روزهای باز به زین روزگاران
تا که نیرو و نفس دارم به جانم
نامه ها را می رسانم.

آن که می خندد به رویم
آن که پر، وا می کند پرواز می گیرد به سویم
آن که چندین کوی و برزن می دود در جستجویم
می زداید خستگی های من از تن
می دهد حق مرا با آن نگاه مهربانش
پیشتر از پول خردی کو گذارد در کف من

جان گرفته
از رفیق نورسیده شعله ایمان گرفته

می دوم در هر خیابان
کوچه و پس کوچه های تنگ و سردرگم
بانگ برمی دارم از شادی
آی مردم! نامه «مردم!»

سیاوش کسرای
28 تیر ماه 1359